

en ringe Kreds af Befolkningen, der kunde drikke de stærke Ølsorter.

Naar den højtærede Minister vilde hævde, at jeg havde sagt, at den Omstændighed, at der her fandt en lille Forhøjelse Sted af Pilsnerøllets Alkoholindhold, skulde være faretruende for Ædrueligheden, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at det er aldeles ikke det, jeg har sagt. Det, jeg har sagt, er, at Faren ligger ganske særlig i den Forskydning, der gennem Frigivelsen af Lagerøllet og Porterens med det store Alkoholindhold maa ventes at ville finde Sted fra de lettere til de stærkere Ølsorter, og i den Forøgelse af Alkoholforbruget, der derigennem vil finde Sted. Det er deri, jeg ser Hovedfaren ved Forslaget, selv om jeg selvfølgelig heller ikke finder, at der er Grund til at forhøje Alkoholindholdet for Pilsner, men mener, at det, man er naaet til i Sverige gennem indgaaende Undersøgelser, kunde man ogsaa være blevet staaende ved her i Danmark. Og naar det ærede Medlem Hr. Hedegaard vil mene, at Øllet skulde være en uundværlig Nationaldrik for de Danske, saa har i alt Fald Forbruget af det lettere Øl, der, som jeg flere Gange har nævnt, i 1922 var 250 000 hl større end i 1916, vist, at Befolkningen ikke kaster Vrag paa de Ølsorter, man hidtil har benyttet, og jeg tror, det ærede Medlem kan spare sig sine nationale Bekymringer, naar han ud fra dem vilde mene, at det skulde være fremmede for disse Hensyn, om man fremmede en Udvikling, som bevirkede, at Ølforbruget flyttedes over fra det lettere Pilsnerøl til sværere Pilsnerøl eller Lagerøl.

Naar det ærede Medlem Hr. Hedegaard mente at burde omtale Forholdene i Norge, vil jeg minde om, at jeg ved tidligere Lejlighed har gjort opmærksom paa, at den stærke Vinindførsel, der fandt Sted i 1919 og 1920, som det ærede Medlem omtalte, er forklaret ved de tømte Lagre i de foregaaende Aar. Jeg har berørt, at der ogsaa i Danmark var en meget betydelig Vinindførsel i 1919 og 1920, langt større end den i 1922. Og endelig maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er et meget daarligt Argument fra hans Synspunkt, naar han vil paaberaabe sig Norge. For hvordan har det virket, at man i Norge i 1920 frigav Bock-Øllet, det stærke Øl? Har det fremmet Ædrueligheden i Norge? I 1920 var Drukenskabsforsøelserne i de norske Byer 34 539, i 1922, efter at man havde frigivet det stærke Øl, var de vokset med 10 000, nemlig til 44 711, saa det var et meget daarligt Eksempel paa Ædruelighedseffekten

af det stærke Øl, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard vilde finde i Norge.

Derfor maa jeg vedblivende være af den Opfattelse, at saglige Hensyn og hvilke som helst saglige Hensyn taler imod den Hensyntagen til det, som jeg fastholder er de store Bryggeriers Interesse, som den højtærede Regering her giver Udtryk for. Og i alt Fald havde det, naar man har en Ædruelighedskommission siddende, været det rimeligste, at man i Overensstemmelse med dens Anmodning havde givet den Adgang til at undersøge Spørgsmaalet, inden Regeringen havde forelagt sit Forslag. Jeg vil derfor stadig, saa varmt og indtrængende som jeg formaar, idet jeg maa mene, at den Skat, der her er foreslaaet, ikke vil have nogen nævneværdig Betydning for Ædruelighedens Fremme, ud fra dette Synspunkt og ud fra almindelige samfundsmæssige Synspunkter anbefale at stemme imod Indstillingen om Restriktionernes Ophevelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Heilesen burde have oplyst, om han som Medlem af Afviklingsudvalget har interesseret sig for gennem dette Udvalg at faa Ædruelighedskommissionen sat i Virksomhed i Anledning af det Spørgsmaal, her foreligger. Det havde, synes det mig, ligget ganske nær for det ærede Medlem, om han havde rettet sine Bestræbelser derpaa i den Tid, der er forløbet, siden vi sidste Gang havde denne Sag til Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, at han havde virkelig ikke noget imod, at disse 5 Mill. Kr. kom i Statskassen, blot det kunde ske paa en rimelig og retfærdig Maade; det var bare Maaden, det ærede Medlem havde imod. Og da saa det ærede Medlem skulde antyde, hvori Urimeligheden laa, faldt hans Tanke først paa dette, at ud af Befolkningens Lommer skulde disse Penge gaa. Jeg ved nu ikke, paa hvilken rimelig eller retfærdig Maade man kan paalægge Skatter og dog undgaa, at de skal ud af Lommerne paa Befolkningen. Det vilde jo have været meget interessanter, om det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kunde have peget paa, paa hvilken anden rimelig og retfærdig Maade disse Penge kunde opnaas, thi selve dette at lægge Skat paa Øllet kan det ærede Medlem jo ikke have noget imod. Det ærede Medlem har jo været med til at stemme for en Forhøjelse af Ølbekæftningen af ganske anderledes Om-